

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXV. — Wydana i rozesłana dnia 21. sierpnia 1915.

Treść: (Nr 242. i 243.) 242. Obwieszczenie, którem wydaje się na zasadzie § 285. ustawy z dnia 25. października 1896, w brzmieniu ustawy z dnia 23. stycznia 1914 (nowela o podatku osobistym) zarządzenie, dotyczące postępowania co do podatku od rent z procentami i dywidendami od angielskich papierów wartościowych. — 243. Rozporządzenie, dotyczące obrotu skórami surowymi i wyprawniami.

242.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. lipca 1915,

k którem wydaje się na zasadzie § 285. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, w brzmieniu ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13 (nowela o podatku osobistym) zarządzenie, dotyczące postępowania co do podatku od rent z procentami i dywidendami od angielskich papierów wartościowych.

Ponieważ w Anglii procenty i dywidendy od zagranicznych papierów podlegają zasadniczo Income tax bez względu na to, że za granicą mogło już nastąpić opodatkowanie, zarządza Ministerstwo skarbu w myśl § 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, w brzmieniu ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13 (nowela o podatku osobistym), że w razie, jeżeli zachodzą inne warunki ustawowe, należy procenty i dywidendy od angielskich papierów wartościowych poddać w krajach tutejszych bez względu na to, że w Anglii mogło już nastąpić opodatkowanie, podatkowi rentowemu według III. rozdziału powołanej ustawy, na podstawie zeznań począwszy od roku podatkowego 1915.

Engel wlr.

243.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i obrony krajowej za zgodą Ministra wojny z dnia 19. sierpnia 1915,

dotyczące obrotu skórami surowymi i wyprawniami.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274 i § 22. rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 228, zarządza się uzupełniając i zmieniając częściowo rozporządzenia ministeryalne z dnia 4. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 53, z dnia 26. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 140, i z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 197, 198 i 199, co następuje:

§ 1.

T. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych w Wiedniu winno w razie przyjęcia oferty na skóry bydłce lub końskie, zapłacić sprzedającemu bezzwłocznie po wypłynięciu wspomnianych w § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 198, załączników 80 procent należącej mu się według tych załączników ceny kupna, a resztę tej kwoty dłużnej w ciągu 8 dni po objęciu towaru.

Dowód nadania przesyłki u publicznego przedsiębiorstwa komunikacyjnego (duplikat listu przewozowego) winien zawierać potwierdzone przez to przedsiębiorstwo podanie wagi przesyłki towarowej.

Objęcie towaru winno nastąpić bezzwłocznie, skoro tylko doszło do rąk adresata zawiadomienie o nadejściu towaru do stacyi przeznaczenia, najpóźniej jednak w ciągu 8 dni po nadejściu tego zawiadomienia.

Adresat winien bezzwłocznie zawiadomić pisemnie posyłającego o nadejściu towaru do stacyi przeznaczenia.

Za miejsce dokonania należy uważać przy tych sprzedażach miejsce przeznaczenia towaru, o ile leży ono w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie państwa. W przeciwnym razie obowiązują co do tego ogólne postanowienia artykułu 324. ustawy handlowej.

§ 2.

Publiczne przedsiębiorstwa komunikacyjne (przedsiębiorstwa kolejowe i okrętowe) mogą tylko wtedy przyjmować do przewozu surowe skóry bydlęce i końskie (świeże, solone lub suszone), gdy do dokumentów przewozowych dołączona jest dla każdej przesyłki karta transportowa zaopatrzona wizą Ministerstwa handlu i potwierdzeniem Ministerstwa wojny lub Ministerstwa obrony krajowej. O zatwierdzenie karty transportowej winien nadawca przesyłki prosić Ministerstwo handlu.

Kartę transportową wydaje się, o ile co do przesyłki towaru nie zachodzi w myśl przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 198, żadna wątpliwość.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, jakoteż dla przesyłek z poza granicy celnej i z Węgier nie wymaga się tego rodzaju kart transportowych.

Postanowienia te nie dotyczą tych przesyłek, które w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia zostały już oddane zakładowi przewozowemu.

§ 3.

Nad przestrzeganiem przepisów rozporządzeń ministeryalnych z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 197, dotyczącego ustanowienia cen maksymalnych za skóry surowe i wyprawne, Dz. u. p. Nr. 198, dotyczącego uregulowania obrotu skórami bydlęciami i końskimi, i Dz. u. p. Nr. 199, dotyczącego zakazu dodawania ciężaru skórze, zarówno jak nad wykonywaniem obowiązku zgłaszania według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 53, będzie czuwać Ministerstwo handlu przy pomocy odpowiednich organów. W tym celu można oglądać ubikacje

składowe i inne zakłady oraz wglądać do ksiąg przedsiębiorstwa.

Gminy są obowiązane do współdziałania przy tych czynnościach urzędowych.

Czuwanie nad przybijaniem najwyższych cen za skóry wyprawne w ubikacjach drobnej sprzedaży (§ 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 140) jest zadaniem władzy przemysłowej.

§ 4.

Gdy nie wykonano przewidzianego w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 4. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 53, obowiązku zgłoszenia zapasów skór bydlęcych i końskich, lub ustanowionego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 198, obowiązku zaofiarowania lub odesłania skór bydlęcych i końskich, wówczas może Ministerstwo handlu zarządzić przymusowe odebranie zapasów na rzecz T. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych w Wiedniu. Przymusowe odebranie winno nastąpić przez władzę polityczną I. instancyi lub zwierzchność gminną.

Przy odebraniu przymusowem oblicza się 10 procent od wynagrodzenia, odpowiadającego ustanowionym, najwyższym cenom.

§ 5.

W celu tymczasowego zabezpieczenia wymienionego rodzaju zapasów, podlegających obowiązkowi zgłaszania lub zaofiarowania, ma władza polityczna I. instancyi, a w nagłych wypadkach zwierzchność gminna, wydać na zlecenie Ministerstwa handlu lub na wezwanie wydelegowanych przez nie organów odpowiednie zarządzenia przeciw rozwleczeniu zapasów i przedsięwzięciu zmian w ich stanie. W szczególności można także udzielić przechowującemu zapasy polecenie, by zapasy aż do dalszego zarządzenia przechował należycie bez żadnej zresztą zmiany.

Po wpłynięciu doniesienia o przedsięwzięciu tych zabezpieczających środków, zarządzi Ministerstwo handlu w ciągu 14 dni przeprowadzenie przymusowego odebrania zapasów lub uchylenie środków zabezpieczających, o ile nie okaże się potrzebne utrzymanie w mocy zarządzeń zabezpieczających w związku z dochodzeniem karnem przeciw posiadaczowi lub przechowującemu zapasy.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Heinold wlr.

Schuster wlr.